

PROJECTES GUANYADORS

III CONCURS ACTIVA CULTURA 2023

- COL·LECTIVITZANT LA CIUTAT I LA MEMÒRIA

Presentat per Paula Benavent Pérez, alumna del grau d'Història de l'Art.

TALLER

Aquest taller naix de la necessitat de crear un espai de trobada on posar en comú les nostres històries a través de llocs concrets de la ciutat en què guardem records que ens travessen. A partir de diferents metodologies com ara la conversa, la literatura, la imatge o la ficció pretenem recollir un arxiu de diferents experiències des dels marges, la classe, el gènere, la sexualitat i/o l'etnicitat, ja que poden tenir més en comú que no esperem.

La vida a la ciutat com a subjectes moderns comporta ritmes que poden generar sentiments de solitud i desafecció envers les nostres veïnes, amigues i persones amb qui generar xarxa.

Malgrat això, pretenem fer una oda cap a la memòria i la manera en què habitem l'oci i el descans, reivindicant els llocs allunyats del consum.

- REVISTA OBLIVIOUS

Presentat per Andrea Falaguera Jorge i divuit persones més. Totes formen part del col·lectiu “Revista Oblivious” inscrit en el cens d'associacions i col·lectius d'estudiants de la UVEG.

EDICIÓ NÚMERO DE REVISTA

Es tracta d'una revista centrada en la divulgació de textos literaris de qualsevol gènere i llengua que tracten contingut literari (ressenyes, recomanacions, articles, etc.). La revista inclou textos i propostes que rebem, així com entrevistes i articles que redacta el conjunt de l'equip.

D'altra banda, l'equip directiu realitza una labor d'investigació en què contacta amb implicats en els diferents sectors de la indústria literària i els ofereix entrevistes per a promocionar les seues activitats en la revista. Aquesta labor d'investigació inclou la cerca d'esdeveniments i concursos d'índole literària en què les persones interessades puguen participar autònomament.

Així mateix, pretenem fomentar la lectura a través de la proposta d'un llibre coneugut sobre el qual estem oberts a rebre ressenyes.

Aquest projecte té com a destinataris els lectors i escriptors interessats en el món literari, especialment estudiants i/o docents de la Universitat de València i associats. Al seu torn, el projecte es desenvolupa a València la major part del temps, amb l'única excepció de fer algun viatge fora d'aquesta ciutat a fi de fer entrevistes per a la revista.

L'objectiu principal del projecte és oferir un espai de publicació que abaste qualsevol tipus de contingut literari i/o relacionat amb la literatura. Així mateix, pretén donar veu a autors i creadors de contingut nous, amb poca experiència en el món literari, amb la finalitat de donar-los l'oportunitat de guanyar un major reconeixement per la seu producció.

Igualment, es proposa promocionar llibreries i col·lectius literaris per tal de fomentar el suport a petits negocis, l'activitat econòmica dels quals s'ha vist afectada per l'auge d'altres empreses i comerços de més envergadura. A més, la revista assumeix un compromís plurilingüístic amb el qual pretén fomentar la divulgació de textos i contingut de qualsevol llengua.

Finalment, la revista naix d'un propòsit personal per part dels creadors del projecte: tenir una primera presa de contacte amb el món editorial que ens ajude a guanyar experiència amb vista a les nostres aspiracions professionals. Per extensió, aquest objectiu s'estén a la resta de l'equip que, gràcies al contingut que crea en la seu especialitat (edició, disseny, xarxes socials, fotografia i maquetació), pot ampliar el seu portafolis, el currículum i, en definitiva, l'experiència laboral de cara al seu futur professional.

- PESES D'ENDERROC

Presentat per Alejandro Chust Silla, alumne del Diploma Especialització en Educació Artística i Gestió de Museus.

EXPOSICIÓ QUE DOCUMENTA TOT EL PROCÉS DES DE L'INICI FINS A LA MOSTRA FINAL

Nikolaus Himmelmann afirma en *Utopische Vergangenheit. Archäologie und moderne Kultur*, publicat l'any 1976, que l'art contemporani ha adquirit com a tema propi no l'objecte de l'arqueologia, sinó l'arqueologia mateixa. El lingüista afirma que podem parlar d'una arqueologia del present.

Prencent com a punt de partida aquesta referència de Himmelmann, la proposta expositiva no se centra en les prospeccions arqueològiques fruit de l'exploració i l'anàlisi del sòl, sinó en els residus o peces urbanes generats per l'enderrocament dels edificis a les ciutats i les seues biografies culturals.

Aquestes peces remeten a activitats del passat o a estances desaparegudes. Per no parlar que estan completament descontextualitzades en el medi, ja que són restes d'una realitat ja desapareguda. Però aquesta no és l'única problemàtica plantejada en l'exposició. També s'hi aborda la concepció del patrimoni urbà íntegrament, en un difícil equilibri de forces que va des dels interessos ciutadans passant pels immobiliaris o els de la mateixa administració pública.

Té sentit aplicar el concepte d'arquitectura superposada a la renovació urbana de les ciutats? No solament el que es refereix a les unitats arquitectòniques annexes concebudes per un període estacionari o als edificis unitaris en forma però amb una aparença exterior de volums superposats.

Hi ha una arquitectura superposada associada a les renovacions urbanes produïdes a les ciutats al llarg dels segles? Aquesta superposició es podria entendre com una substitució del parcel·lari en una mena de renovació urbana?

Les peces, normalment taulells, són presents en nombrosos solars, sobretot en aquells barris que han sigut objecte d'especulació, gentrificació o abandó. Alguns d'aquests solars es concentren al Cabanyal, Ciutat Vella o Benimaclet. L'exposició valora aquestes peces o residus urbans potenciant i recuperant el primigeni ús que un dia van tenir gràcies a la seua reintegració en un nou emplaçament o habitatcle.

- CULTURA A ESCENA: ENTREVISTES SOBRE EL PATRIMONI CULTURAL I NATURAL

Presentat per Sonia Olmos Genís, alumna del màster en Economia Social.

SESSIONS DE TALLER ENFOCADES A L'ÚS DE LES NOVES TECNOLOGIES AMB CREATIVITAT, DIVERSIÓ, INVESTIGACIÓ, EXPERIMENTACIÓ, PRÀCTICA I RENOVACIÓ DELS LLENGUATGES PERCEPTIUS CULTURAL I PATRIMONIAL

Les activitats estan enfocades a l'ús de les noves tecnologies amb creativitat, diversió, investigació, experimentació, pràctica i renovació dels llenguatges perceptius cultural i patrimonials.

Es duran a terme en tres fases:

1. Sensibilització

Aquesta fase de conscienciació és el primer pas en el procés d'aprenentatge o canvi de comportament. Implica exposar les persones joves a informació, conceptes o experiències que les facen conscients d'un tema específic, problema o situació al voltant de la cultura i el patrimoni. Aquesta fase és crucial per a establir una base de coneixement i comprensió que les prepare per al nivell d'aprenentatge o acció següent.

Es farà una convocatòria atractiva per als joves, on se'ls explicarà amb claredat el projecte, la finalitat i el que se n'espera. A continuació es realitzaran dinàmiques de grup com a jocs per a fer una investigació al voltant del patrimoni del seu entorn a València, motivant-los a continuar aprenent del procés.

2. Formació pràctica

Consisteix en un aprenentatge que es du a terme mitjançant l'experiència directa i la pràctica activa d'habilitats específiques en lloc de simplement adquirir coneixements teòrics. La formació pràctica és fonamental per al desenvolupament d'habilitats i competències necessàries en diversos camps, ja que permet als participants aprendre fent i experimentar directament els desafiaments i les situacions que hauran d'afrontar.

Els participants s'involucraran en activitats simulades que imitaran situacions de la vida real per a practicar habilitats específiques, mitjançant exercicis de jocs de rol, estudis de casos i jocs d'entrevistes, entre altres. Després, en els tallers i sessions pràctiques,

s'estimularà l'aplicació dels conceptes teòrics mitjançant exercicis pràctics, discussions en grup i activitats col·laboratives per a conformar les entrevistes i el vídeo.

3. Socialització

Es refereix al procés continu mitjançant el qual els participants que han après, internalitzen els conceptes, valors i comportaments, apropiant-se i difonent la societat en què conviuen. A través d'aquest procés, les persones joves desenvolupen la seu identitat, habilitats socials, autoconcepte i sentit de pertinença a grups socials més amplis, per la qual cosa, en primer lloc trobem la família com a referent i més influent agent de socialització per interacció diària; després, el lloc d'estudi o els grups parells on els companys d'edat similar tenen una influència significativa en el desenvolupament social i emocional d'un individu, a més de conformar identitats socials. Finalment, els mitjans de comunicació com la televisió, el cinema, internet i les xarxes socials juguen un paper important en la socialització, ja que exposen les persones a idees, valors i comportaments culturals.

Es realitzarà un mural col·lectiu a la socialització per a captar les percepcions dels participants i del públic convidat a participar.

Finalment, l'edició tindrà un temps per a presentar abans de la socialització final, promocionant des de mitjans innovadors i de participació estudiantil, l'avaluació participativa serà amb els joves i la final amb participants en tallers i voluntaris implicats.

- ART, GÈNERE I EDATISME: ELS SET VELS D'INMA COLL

Presentat per Alejandro Villar Torres, alumne de doctorat en Història de l'Art.

EXPOSICIÓ TEMPORAL, INVESTIGACIÓ I REIVINDICACIÓ DE LA TRAJECTÒRIA DE L'ARTISTA MULTIDISCIPLINÀRIA I FEMINISTA INMA COLL A PARTIR DE LA SEUA OBRA MÉS RECENT

«Els set vels d'Inma Coll» és un projecte d'exposició temporal, investigació i reivindicació de la trajectòria de l'artista multidisciplinària i feminista Inma Coll a partir de la seu obra més recent. El seu activisme en l'àmbit de l'art feminista el constaten comissàries, crítiques d'art i associacions com MAV Clàssiques i Modernes o Col·lectiva Portal d'Igualtat.

La seu obra, d'un impacte expressiu colpidor, ha tractat temes de gran duresa com la violència de gènere, la neutralització de la violència masclista en la història de l'art, l'esquinçament emocional de la dona derivat dels tòpics de l'amor romàntic o el compromís contra el femicidi. Ara, als seus 66 anys, després de dècades de lluita i confrontament contra el gust del sistema dominat pel mercat de l'art, es referma en els seus principis, que renuncien al cànon hegemònic de l'art realitzat per una dona, per a parlar-nos, des d'un prisma més íntim, d'un nou desafiament: l'edatisme en la cultura contemporània. I ho fa reptant-se a nous llenguatges més enllà de la pintura, com la performance, l'art tèxtil i el videoart.

- PUC ANAR AL LAVABO?

Presentat per María Belén Bulgheroni Mollo, Fabiola Garozzo, Irene Sanchis, Marisol Layseca i Valentina Pirisi, totes elles alumnes del màster de Formació Permanent Permea. Programa experimental en mediació i educació a través de l'art.

INTERVENCIÓ ALS BANYS DE XIQUES DE LA BIBLIOTECA D'HUMANITATS JOAN REGLÀ

Partim de la icònica frase que ens acompanya des de xiquetes a l'escola: "Puc anar al lavabo?", com a detonant per a abordar i aprofundir sobre el rol dels lavabos com a espai de refugi, afectes i cures entre xiquetes i dones.

La pausa entre classe i classe, les converses més interessants, un descans del món exterior, una toaleta, alleujament, desfogament, intimitat... Els lavabos dels nostres centres educatius han sigut testimonis de més experiències vitals que les mateixes aules. Aquest projecte busca rentar la imatge als lavabos de la institució per a convertir-los en espais càlids i assegurances, reivindicant el seu rol de cures.

Busquem ressignificar els lavabos com a espais destinats a molt més que necessitats fisiològiques. Reconèixer-los com a espais destinats a necessitats fisiològiques i també necessitats emocionals. Així, en aquests espais no només coneixem i prenem consciència dels nostres cossos, sinó també de les emocions i sentiments propis i aliens.

Es proposa la intervenció als lavabos de xiques de la Biblioteca Joan Reglà d'Humanitats. Moltes persones estudiaran a la biblioteca, sobretot en temporada d'exàmens, quan es reuneix molt d'estrés i ansietat entre les alumnes. A més, parlant amb algunes exalumnes hem detectat que els sentien molt foscós, fredos i asèptics.

PROYECTOS GANADORES

III CONCURS ACTIVA CULTURA 2023

1.- COLECTIVIZANDO LA CIUDAD Y LA MEMORIA

Presentado por Paula Benavent Pérez, alumna del Grado de Historia del Arte.

TALLER

Este taller nace de la necesidad de crear un espacio de encuentro en el que poner en común nuestras historias a través de lugares concretos de la ciudad en los que guardamos recuerdos que nos atraviesan. A partir de diferentes metodologías como la conversación, la literatura, la imagen o la ficción pretendemos recoger un archivo de diferentes experiencias desde los márgenes, la clase, el género, la sexualidad y/o lo racial ya que pueden tener más en común de lo que esperamos.

La vida en la ciudad como sujetos modernos conlleva ritmos que pueden generar sentimientos de soledad y desapego hacia nuestras vecinas, amigas, y personas con las que generar red.

A pesar de ello, pretendemos hacer una oda hacia la memoria y la manera en la que habitamos el ocio y el descanso poniendo en valor aquellos lugares alejados del consumo.

2.- REVISTA OBLIVIOUS

Presentado por Andrea Falaguera Jorge y 18 personas más, registradas en el Censo de Asociaciones y Colectivos de Estudiantes de la UVEG.

EDICIÓN NÚMERO DE REVISTA

Se trata de una revista centrada en la divulgación de textos literarios de cualquier género y lengua que traten contenido literario (reseñas, recomendaciones, artículos, etc.). El contenido de la revista se constituye de textos y propuestas que recibamos, así como de entrevistas y artículos que redacta el conjunto del equipo.

El equipo directivo, por su parte, realiza una labor de investigación en la que contacta con implicados en los diferentes sectores de la industria literaria y les ofrece entrevistas para promocionar sus actividades en la revista. Esta labor de investigación incluye la búsqueda de eventos y concursos de índole literaria en los que las personas interesadas puedan participar de forma autónoma.

Por otra parte, pretendemos fomentar la lectura a través de la propuesta de un libro conocido para el que estamos abiertos a recibir reseñas.

Este proyecto tiene como destinatarios a los lectores y escritores interesados en el mundo literario, especialmente estudiantes y/o docentes de la Universitat de València

y asociados. A su vez, el proyecto se desarrolla en Valencia la mayor parte del tiempo, con la única excepción de hacer algún viaje fuera de dicha ciudad con el fin de realizar entrevistas para la revista.

El objetivo principal del proyecto es el de ofrecer un espacio de publicación que abarque cualquier tipo de contenido literario y/o relacionado con la literatura. Asimismo, pretende dar voz a autores y creadores de contenido noveles, con poca experiencia en el mundo literario, con el fin de darles la oportunidad de ganar un mayor reconocimiento por su producción.

De igual modo, se propone promocionar a librerías y colectivos literarios con el fin de fomentar el apoyo a pequeños negocios, cuya actividad económica se ha visto afectada por el auge de otras empresas y comercios de mayor envergadura. Además, la revista asume un compromiso plurilingüismo con el que pretende fomentar la divulgación de textos y contenido de cualquier lengua.

Finalmente, la revista nace de un propósito personal por parte de los creadores del proyecto: tener una primera toma de contacto con el mundo editorial que nos ayude a ganar experiencia de cara a nuestras aspiraciones profesionales. Por extensión, este objetivo se extiende al resto del equipo que, gracias al contenido que crea en su especialidad (edición, diseño, redes sociales, fotografía y maquetación), puede ampliar su *portfolio*, su currículum y, en definitiva, su experiencia laboral de cara a su futuro profesional.

3.- PIEZAS DE DERRIBO

Presentado por Alejandro Chust Silla, alumno del Diploma Especialización en Educación Artística y Gestión de Museos.

EXPOSICIÓN DOCUMENTANDO TODO EL PROCESO DESDE SU INICIO HASTA LA MUESTRA FINAL

Nikolaus Himmelmann afirma en *Utopische Vergangenheit. Archäologie und moderne Kultur*, publicado en 1976, que el arte contemporáneo ha adquirido como propio tema no el objeto de la arqueología, sino la arqueología misma. El lingüista afirma que podemos hablar de una arqueología del presente.

Tomando como punto de partida esta referencia de Himmelmann la propuesta expositiva no se centra en las prospecciones arqueológicas fruto de la exploración y análisis del suelo sino en los residuos o piezas urbanas generados por el derribo de los edificios en las ciudades y sus biografías culturales.

Estas piezas remiten a actividades del pasado o a estancias desaparecidas. Por no hablar que están completamente descontextualizadas en el medio, siendo restos de una realidad ya desaparecida. Pero esta no es la única problemática planteada en la exposición, abordándose asimismo la concepción del patrimonio urbano en su totalidad, en un difícil equilibrio de fuerzas que va desde los intereses ciudadanos pasando por los inmobiliarios o los de la misma Administración Pública.

¿Tiene sentido aplicar el concepto de arquitectura superpuesta a la renovación urbana de las ciudades? No solo el referido a las unidades arquitectónicas anexas concebidas por un periodo estacionario o a los edificios unitarios en forma pero con una apariencia exterior de volúmenes superpuestos.

¿Existe una arquitectura superpuesta asociada a las renovaciones urbanas producidas en las ciudades a lo largo de los siglos? ¿Esta superposición se podría entender como una sustitución del parcelario en una suerte de renovación urbana?

Las piezas, normalmente baldosas y azulejería, están presentes en numerosos solares, sobre todo en aquellos barrios que han sido objeto de especulación, gentrificación o abandono. Algunos de estos solares se concentran en el Cabanyal, Ciutat Vella o Benimaclet. La exposición pone en valor estas piezas o residuos urbanos potenciando y recuperando el primigenio uso que un día tuvieron gracias a su reintegración en un nuevo emplazamiento o habitáculo.

4.- CULTURA A ESCENA: ENTREVISTAS SOBRE EL PATRIMONIO CULTURAL Y NATURAL

Presentado por Sonia Olmos Genís, alumna del Master en Economía Social.

SESIONES DE TALLER ENFOCADAS AL USO DE LAS NUEVAS TECNOLOGÍAS CON CREATIVIDAD, DIVERSIÓN, INVESTIGACIÓN, EXPERIMENTACIÓN, PRÁCTICA Y RENOVACIÓN DE LOS LENGUAJES PERCEPTIVOS CULTURAL Y PATRIMONIAL

Las actividades están enfocadas al uso de las nuevas tecnologías con creatividad, diversión, investigación, experimentación, práctica y renovación de los lenguajes perceptivos cultural y patrimonial.

Se realizarán en tres fases:

1.- Sensibilización:

Esta fase de concienciación es el primer paso en el proceso de aprendizaje o cambio de comportamiento. Implica exponer a las personas jóvenes a información, conceptos o experiencias que les hagan ser conscientes de un tema específico, problema o situación relacionada con la cultura y el patrimonio. En esta fase es crucial establecer una base de conocimiento y comprensión que les prepare para el siguiente nivel de aprendizaje.

Se realizará una convocatoria atractiva para los jóvenes, donde se les explicará con claridad el proyecto, la finalidad y lo que de ellos se espera. A continuación, se realizarán dinámicas de grupo como juegos para realizar una investigación sobre el patrimonio de su entorno en Valencia, motivándolos a continuar aprendiendo del proceso.

2.- Formación práctica:

Consiste en un aprendizaje que se realiza mediante la experiencia directa y la práctica activa de habilidades específicas en lugar de simplemente adquirir conocimientos teóricos. La formación práctica es fundamental para el desarrollo de habilidades y competencias necesarias en diversos campos, ya que permite a los participantes

aprender haciendo y experimentando directamente los desafíos y las situaciones que afrontaran.

Los participantes se involucrarán en actividades simuladas que imitan situaciones de la vida real para practicar habilidades específicas mediante ejercicios de role-playing, estudiós de casos, juegos de entrevistas, etc. Después, en los talleres y sesiones prácticas se estimularán la aplicación de los conceptos teóricos a través de ejercicios prácticos, discusiones en grupo y actividades para confrontar las entrevistas y el video.

3.- Socialización:

Se refiere al proceso continuo mediante el cual los participantes internalizan los conceptos, valores y comportamientos, apropiándose de los mismos y difundiéndolos en la sociedad en la que conviven. A través de este proceso, las personas jóvenes desarrollan su identidad, habilidades sociales, autoconcepto y sentido de pertenencia a grupos sociales más amplios, por la cual cosa, en primer lugar, encontramos la familia como referente más influyente y como agente de socialización para la interacción diaria, después el lugar de estudio o los grupos parejos donde los compañeros de edad similar tienen una influencia significativa en el desarrollo social y emocional de un individuo, además de conformar identidades sociales. Finalmente los medios de comunicación como la televisión, el cine, internet y las redes sociales, juegan un papel importante en la socialización y exposición de las personas a ideas, valores y comportamientos culturales.

Se realizará un mural colectivo para captar las percepciones de los participantes y del público invitado a participar.

Finalmente, la edición tendrá un tiempo para presentar antes de la socialización final, la promoción de medios innovadores y de participación estudiantil. La evaluación participativa será entre los jóvenes y la evaluación final con los talleristas y voluntarios implicados

5.- ARTE, GÉNERO Y EDADISMO: LOS SIETE VELOS DE INMA COLL

Presentado por Alejandro Villar Torres, alumno de Doctorado en Historia del Arte.

EXPOSICIÓN TEMPORAL, INVESTIGACIÓN Y PUESTA EN VALOR SOBRE LA TRAYECTORIA DE LA ARTISTA MULTIDISCIPLINAR Y FEMINISTA INMA COLL A PARTIR DE SU OBRA MÁS RECIENTE

LOS SIETE VELOS DE INMA COLL es un proyecto de exposición temporal, investigación y puesta en valor sobre la trayectoria de la artista multidisciplinar y feminista INMA COLL a partir de su obra más reciente. Su activismo en el ámbito del arte feminista lo constatan comisarias, críticas de arte y asociaciones como MAV Clásicas y Modernas o Colectiva Portal de Igualdad.

Su obra, de un impacto expresivo sobrecogedor, ha tratado temas de gran dureza como la violencia de género, la neutralización de la violencia machista en la historia del arte, el desgarro emocional de la mujer derivado de los tópicos del amor romántico, el compromiso contra el feminicidio. Ahora, a sus 66 años, tras décadas de lucha y

enfrentamiento contra el gusto del sistema dominado por el mercado del arte, se reafirma en sus principios, que renuncian al canon hegemónico del arte realizado por una mujer, para hablarnos, desde un prisma más íntimo, de un nuevo desafío: el edadismo en la cultura contemporánea. Y lo hace retándose a nuevos lenguajes más allá de la pintura, como la performance, el arte textil y el videoarte.

6.- ¿PUEDO IR AL BAÑO?

Presentado por María Belén Bulgheroni Mollo, Fabiola Garozzo, Irene Sanchis, Marisol Layseca y Valentina Pirisi, todas ellas alumnas del Máster de Formación Permanente Permea. Programa Experimental en Mediación y Educación a través del Arte.

INTERVENCIÓN EN LOS BAÑOS DE CHICAS DE LA BIBLIOTECA DE HUMANIDADES JOAN REGLÁ

Partimos de la icónica frase que nos acompaña desde niñas en la escuela: “¿Puedo ir al baño?”, como detonante para abordar y profundizar acerca del rol de los baños como espacio de refugio, afectos y cuidados entre niñas y mujeres.

La pausa entre clase y clase, las conversaciones más interesantes, un descanso del mundo exterior, unos aseos varios, alivio, desahogo, intimidad. Los baños de nuestros centros educativos han sido testigos de más experiencias vitales que las mismas aulas. Este proyecto busca hacer un lavado de imagen a los baños de la institución para convertirlos en espacios cálidos y seguros, reivindicando su rol de cuidados.

Buscamos resignificar los baños como espacios destinados a mucho más que necesidades fisiológicas. Reconocerlos como espacios destinados a necesidades fisiológicas y también necesidades emocionales. Así, en estos espacios no solo conocemos y tomamos conciencia de nuestros cuerpos, sino también de las emociones y sentimientos propios y ajenos.

Se propone la intervención en los baños de chicas de la Biblioteca Joan Reglá de Humanidades. Muchas personas van a estudiar a la biblioteca, sobre todo en temporada de exámenes, cuando se reúne mucho estrés y ansiedad entre las alumnas. Además, hablando con algunas exalumnas hemos detectado que se sentían muy oscuros, fríos y asépticos.